

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Homine Spirituali

Walenburch, Adrian van
Walenburch, Peter van

Antverpiae, 1666

13. Consid. Spirituales maximè cognosci à Spiritu pacis & mansuetudinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10007

70 De Homine spirituali
in varietate donorum, quæ super
Ecclesiam misericorditer effudit.

CONSIDERATIO XIII.

*Spirituales maxime cognosci in spiritu pacis
& mansuetudinis.*

1. **Q**uamvis omnes iustificati
sint spirituales, non tamen
sunt omnes perfectè spirituales; si
aliqua ex præcipuis donis, spiritua-
lem decentibus, inveniantur deesse.
Inter illa autem dona, non sunt po-
strema, spiritus pacis & mansuetu-
dinis.

2. Et hoc observavit Apostolus;
(b) *Ego fratres non potui vobis loqui quasi
spiritualibus, sed quasi carnalibus, tan-
quam parvulis in Christo. Lac vobis potum
dedi, non escam: nondum enim poteratis,
sed nec nunc quidem potestis, adhuc enim
carnales estis. Cum enim sit inter vos zelus*
& cont-

(a) 1. Cor. 3. 1.

& contentio, nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis?

3. In eodem fidei frequenter invenitur, undè dicatur spiritualis, & undè dicatur carnalis. Quatenus fidelis est justificatus, dicitur spiritualis: & eatenus Corinthij ab Apostolo vocantur fratres, nomine inter primos Christianos usitato, quòd eundem spiritum Christi accepissent, ipso nomine ad mutuam charitatem semetipsos provocantes.

4. Quatenus verò aliquibus vitiosis laboras affectibus, dicitur carnalis. Quamvis ergò spirituales essent Corinthij, non poterat ijs loqui Apostolus quasi spiritualibus, propter impedimentum affectuum carnalium, quibus implicabantur. Quòd carnales sint, probat ex contentione & zelo, quòd inter sese discordes, secundum hominem animalera ambularent. Itaque perfectè spirituales abstinent ab omni contentione

ne

ne & zelo; neque enim est dissensionis Deus, sed pacis.

5. Hos imperfectè spirituales, & carnales Corinthios multis modis hortatur Apostolus, ut in viam redeant: (a) *Nescitis quia templum Dei estis: & spiritus Dei habitat in vobis. Estis templum Dei, quod ingredi non debet zelus partis contra partem. Estis templum Dei, à quo eijcienda est omnis contentio. Spiritus Dei habitat in vobis, (nam ubi sua dona sunt, ipse esse intelligitur) nolite refractarij esse ejus divinæ ad unitatem & tranquillitatem inclinationi.*

7. Sed & minatur; (b) *Quid vultis? in virga veniam ad vos: an in charitate, & spiritu mansuetudinis.* Ostendit, eos hoc mereri, ut in virga veniat: sperat tamen spontaneam, vel non difficilem emendationem, quæ in charitate possit obtineri, quæ per solum

(a) *Ibid. v. 16.* (b) *1. Cor. 4. 21.*

lum spiritum mansuetudinis queat ad effectum deduci.

7. Charitatem & mansuetudinem sibi tribuit Apostolus, quàm intrinsicè possideat, & deflectentibus à perfectione spirituali impendat: de rigore autem loquitur, quasi deberet ab extrinseco assumi; ideoque eum per virgam describit; ostendens quibuscunq̃ superioribus, & maximè Ecclesiasticis, hoc incumbere, ut semper parati sint agere ex charitate & spiritu mansuetudinis; neque adhibere rigorem, nisi cum proprij animi difficultate, & tenerima compassione, quasi extrinsecus assumendum. Quamdiu animus superioris propendet nimium ad rigorem, magis habet, quod in seipso vincat; quàm quod in proximo corrigendo superet & emendet. Qui semetipsum antecedenter non subijcit spiritui mansuetudinis; non est capax qui proximum solidè subijciat

D

disci-

74 De Homine spiritali
disciplinæ veritatis. Sic dicit S. Mar-
tyr de bono Episcopo: (a) *Cujus ani-
mi modestia, magna ceterorum disciplina
est; mansuetudo ejus, robur est, quam &
impios revereri existimem.* Et de seipso
addit, *Opus mihi mansuetudine, qua vin-
citur princeps seculi hujus diabolus.* Vide
& Epist. 9. pag. 85. B. C.

8. Hinc rursus convertitur Apo-
stolus ad hortamenta charitatis &
mansuetudinis: (b) *An nescitis quo-
niam membra vestra templum sunt spiritus
sancti, qui in vobis est, quem habetis à
Deo, & non estis vestri? Empti enim estis
pretio magno. Glorificate & portate Deum
in corpore vestro. Fideles empti sunt
pretio magno, sanguine nimirum
filij Dei unigeniti, quo maius pre-
tium inveniri non potest. In vim
hujus emptionis, Deus accepit pos-
sessionem fidelium, spiritu suo in
iplos diffuso; ita ut sui juris esse non
possint.*

(a) S. Ignatius Epist. 5. *Bibl. Patr. Tom.*
1. pag. 79. A. (b) *1. Cor. 6. 19.*

possint. Imò consecravit corpora fidelium in templum Spiritus sancti, eximens ea ab usibus hominis animalis. Undè rectè concluditur, glorificandum & portandum esse Deum in corpore fidelium, neque eo utendum esse ad zelum & contentionem.

9. Sic dixit post Apostolum Magister : (a) Deum in corpore nostro portamus, cùm imaginem ejus per immundas & profanas adinventiones non deformamus, cùm per omnia servitutis obsequia Redemptoris imperio parere studemus. Ita enim imaginem suam in nobis recognoscet, & nuptiali veste ornatos à suo sanctorumque consortio non excludet.

10. Sed & ostendit Apostolus, quodnam sit officium cujusvis spiritualis ergà lapsos : (b) *Si praecipuus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spiri-*

D 2 *tuales*

(a) S. Augustinus. Ser. 258. de tem.
Tom. 10. pag. 394. C. (b) Galat. 6. 1.

tuales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne & tu teneris. Spirituales nihil debent ab humana fragilitate alienum censere, caventes sibi ab indignatione cōtra lapsos: homines enim sunt, qui labuntur. Necessè est, ut homines intueantur, non quasi ex malitia lapsos; sed quasi delicto per incuriam & inadvertentiam præoccupatos. Indè enim meritò moventur, ad eos instruendos potiùs, quàm severè corripiendos, ad eos monendos & exhortandos in spiritu mansuetudinis.

II. Permoventur autem spirituales, ad instructionem correptioni, mansuetudinem rigori præferendam, si seipsum considerent homines fragiles, qui in eandem tentationem possunt incidere; & qui justè similibus tentationibus exponantur, nisi instructionem, & spiritum mansuetudinis adhibuerint. Non uteretur tot motivis Apostolus, ad persuaden-

suadendam spiritualibus mansuetudinem ; nisi illi ipsi, in hac parte, de facili laberentur.

12. Perpendamus & aliud monitum Apostoli : (a) *Nolite contristare Spiritum sanctum Dei : in quo signati estis in die redemptionis. Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis cum omni malitia. Estote autem invicem benigni, misericordes, donantes invicem sicut & Deus in Christo donavit vobis. Maxima, gravissima-que exhortatio. Nolite contristare Spiritum sanctum Dei. Spiritus sanctus, qui in te est, inclinatur ad suavitatem, & tu uteris amaritudine ; inclinatur ad mansuetudinem, & tu dilaberis ad iracundiam ; inclinatur te ad compassionem, & tu abriperis indignatione : Ille modestiam suadet, & tu clamas ; ille docet, ferenda esse maledicta, & tu maledicis ac blasphemias ; ille bonitatem*

D 3

in spi-

(a) Ephes. 4. 30.

inspirat, tu impatientiæ malitiam eructas. Undè contingit, ut Spiritus sanctus, miserans tui, se tibi contristatum exhibeat; licet severum Judicem se tibi posset exhibere. *Nolite contristare Spiritum sanctum Dei.*

13. Spiritus sanctus, qui in proximo tuo est; in quo tu, & ille signatus est in die redemptionis; indignatur tuâ amaritudine, tuâ iracundiâ, tuâ indignatione, tuo clamore, tuis maledictis, tuâ malitiâ. In proximo tuo contristato, & ipse contristatur, propter intimam cum proximo tuo unionem: atque ita injurius est tam Spiritui sancto, quàm proximo tuo. Attende, quid agas: mandatum Apostolicum est: *Estate invicem benigni, misericordes.*

CON-